

**Прокинутися
на Шібуї**

анна ціма

Прокинутися на Шібуї

З чеської переклала *Любов Павлишин*

Львів
Видавництво Старого Лева
2024

УДК 821.162.3-31

Ц 61

Probudím se na Šibui

Copyright © Anna Cima, 2018

All rights reserved

Originally published in Czech by Paseka, Prague

Анна Ціма

Ц 61 Прокинутися на Шібуї [Текст] : роман / Анна Ціма; переклад з чеськ. Любові Павлишин. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2024. — 416 с.

ISBN 978-966-448-327-5

Коли сімнадцятирічна Яна потрапляє в Токіо, місто своєї мрії, вона хоче залишитися тут назавжди. Але зовсім скоро дівчина переконається в тому, до яких жахливих наслідків може призвести таке бажання. Одна частина героїні через містичне розділення ніби застрягає у зачарованому колі й опиняється замкненою в Шібуї — гамірному районі Токіо, центрі японської поп-культури з безліччю торгових центрів та розважальних закладів, відомому своїм нічним життям.

Поки молодша версія Яни блукає містом, потрапляє в дивні ситуації та шукає шлях, як повернутися додому, двадцятичотирирічна Яна вивчає японістику в Празі, відчайдушно мріє потрапити до Японії та разом із диваком-докторантом намагається перекласти японський твір. Доля його автора, загадкового й маловідомого письменника Кійомару Кавашіті, матиме більший вплив на розвиток подій, ніж Яна навіть могла собі уявити...

УДК 821.162.3-31

Переклад цієї книги і друк здійснено за підтримки
Міністерства культури Чеської Республіки

MINISTERSTVO
KULTURY

ЧЕСЬКИЙ ЦЕНТР
ČESKÉ CENTRUM

© Анна Ціма, текст, 2018

© Любов Павлишин, переклад, 2024

© Анна Ціма, Ігор Ціма, художнє
оформлення, 2024

© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2024

ISBN 978-966-448-327-5 (укр.)

ISBN 978-80-7432-912-8 (чеськ.)

Усі права застережено

Ігорю, татові та Аделі

1

Мені абсолютно не цікаво проводити час із дівчатами. Їхні теревені — повна нудьга. Мені реально байдуже, який у неї пес, які ніжні глибокі очі в її бойфренда, і справді начхати, що в косметичних магазинах з'явився американський бальзам для губ у круглястих баночках.

Дівчата обговорюють по колу одне й те саме. Що в гімназії, що в універі — однаковий треш. У дівчат існує потреба вразити інших своєю винятковістю, і через це вони постійно випендрюються одна перед одною. Так, ніби життя — одне велике змагання. Конкурс краси й інтелігентності, де відбуваються постійні батли на кшталт: хто краще провів вечір, хто більше подобається хлопцям і з ким вони хочуть зустрічатися.

Крістіна у багатьох моментах така сама. Та оскільки ми знайомі ще з гімназії, вона стала однією з небагатьох

дівчат, з якими я могла комунікувати. У неї рожеве волосся, а у вільний час Крістіна активно відстоювала рух, котрий намагається довести, що танець на пілоні — шляхетний вид спорту. Поряд із цим вона займалася винайденням ліків від раку. Більшість часу Крістіна просиджувала в лабораторії над своїми дослідженнями, котрі тримала у великій таємниці. То немає чого дивуватись, коли щовечора вона робить викрутаси на пілоні догори дригом.

Крістіна — досить екстравагантна дівчина. Хлопцям вона подобається, але її різкість та інтелект через деякий час врешті відлякують залицяльників. Ніхто реально не очікує, що дівчина з рожевим волоссям замість вечорами переглядати фільми зі своїм хлопцем обирає розв'язувати хімічні рівняння. Інколи я запитую себе: «Чому вона не може знайти собі нікого нормального?». Найімовірніше, вона сама навіть не уявляє, яким має бути той «нормальний». У цьому частково винен її тато, котрий звалив на Шрі-Ланку, коли їй було п'ятнадцять. Крістіні в перехідному віці тоді реально не вистачало нормального чоловічого прикладу.

Тато Крістіні став буддистським монахом на Шрі-Ланці, а це далеко не ідеальний приклад маскулінності для дівчини в пубертаті. Іноді він з'являється в її снах, коли хоче попросити про якусь послугу чи привітати з днем народження. Мобільного зв'язку з ним немає. Крістіна, звичайно, дуже злиться на свого старого. Це, звісно, краще, ніж якби він після розлучення скоїв самогубство. Проте вона все одно була ображена на нього. У формулярі на отримання стипендії чи в якихось інших документах у рядку про місце роботи батька вона з важкістю пише: «Буддистський монах».

2

Коли Прагою прогулюються так звані кришнаїти, Крістіна з відразою переходить на другий бік вулиці. Найбільше її бісить, коли якийсь самозванець у жовтому халаті на площі Республіки чи на Іпаку* намагається втулити псевдонаукові книжки про кармічні цикли та інші дурощі.

— Дівчино, — звертається він до неї. — Ви схожі на людину з відкритими думками.

Крістіна зупиняється на хвилину й проколює його невисним поглядом. Проте чоловіка це не зупиняє і він далі силує її купити книжку.

— Ви знаєте, що таке карма?

— Так, у мене стоїть одна у ванній кімнаті**, — відрізає Крістіна й намагається утекти. Проте монах пришвидшує крок: «Я б з радістю розповів дещо про ваше життя. Не тільки про сучасне, а й про попередні та про майбутні. Вас це точно зацікавить. Тут є така книга...».

— Мене не цікавить, я вже достатньо про все це знаю.

— Але ж це про життя...

Крістіна ледь не вибухає і просто спопеляє чоловіка поглядом.

— Послухайте, мене це дійсно не цікавить!

— Але мало б цікавити!

Тепер Крістіна по-справжньому злиться.

— Слухайте сюди, невдахо! Мій батько — справжній монах у монастирі Ведува у Коґгалі на півдні Шрі-Ланки! Якщо вам це, звісно, про щось говорить. І коли я захочу дізнатися більше про свою карму, то спитаю в нього!

* *Іпак* — народна назва площі І. П. Павлова в Празі.

** «Карма» — чеською означає газова колонка для нагрівання води.

Чоловік замовкає — такого він точно не очікував.

— Але в цій книзі...

— Мене не цікавлять ваші книжки! Якщо хочете їх когось продати, відправте краще моєму батькові на Шрі-Ланку. Він, можливо, їх перегляне.

Чоловік мовчить.

— Проте я сумніваюся, що батько буде мати на це час, адже він постійно медитує. Якщо ви монах, то також мали б! І викиньте ці навушники від «айфона», що бовтаються у вас на пузі.

Чоловік опускає очі, припинивши сховавши книжку за спиною.

— Ну що ж, із Богом, з Буддою! — прошипіла Крістіна й пішла геть. Монах залишився стояти перед *KFC*, нагадуючи сам собі набридливу комаху, якою він, можливо, був у минулому житті.

3

Ніяк не зрозумію, що змусило тата Крістіни покинути сім'ю. Він, звичайно, пояснював це тим, що подався на пошуки свого внутрішнього «я». Насправді ж він утік від відповідальності, яка навалилася на нього після банкрутства його фірми. Коли Крістіна була малою, її сім'я жила в достатку. На околиці Праги вони побудували будинок, а на подвір'ї зробили басейн з підігрівом. Тато купив їм великого пса, плазмовий телик і оплачував купу гуртків. Потім прийшла криза і його фірма збанкрутувала. До буденного вихору додалися сварки з дружиною і важкий перехідний вік Крістіни. Замість кинути проблемам виклик, її тато одного ранку спакував речі й звалив на